

Posudek diplomové práce

Jan Skála: Regionální identita periferních území na příkladu obvodu obce s rozšířenou působností Sušice

Diplomová práce čítá 119 stran, obsahuje 17 tabulek, 10 grafů, 17 obrázků a dále je připojeno 6 příloh.

Posuzovaná práce vzniklá v rámci řešení grantového projektu „*Geografická diferenciacie regionální identity obyvatel v Česku v období vstupu České republiky do EU*“ si klade za cíl analyzovat subjektivní vnímání zkoumaného regionu jeho obyvateli se zaměřením na zjištění jejich percepce periferní polohy obvodu obce s rozšířenou působností, s ní souvisejících problémů a jejich možných řešení. Dalším cílem je pak zhodnocení integrity mikroregionu nejen na základě výsledků terénního šetření (tedy v subjektivní rovině), ale i na základě objektivně zjistitelných charakteristik. Cílům odpovídají dobře definované a v práci i verifikované hypotézy týkající se jednak vnitřní diferenciacie území (vnitrozemí versus pohraničí, jádro versus obce na hranici ORP) a jednak toho, jak obyvatelé vnímají perifernost území a případné možné strategie rozvoje regionu.

Kapitola *Teoreticko-metodologické rámce výzkumu* přináší některé nové pohledy na téma regionální identity pocházející z jiných vědních disciplín než je geografie a tím opět potvrzuje, že je toto téma svou podstatou interdisciplinární, což se projevuje i v samotném výzkumu. Právě teoretickou část lze hodnotit nejvýše, neboť vyniká nad ostatní kapitoly logičností svého směřování, formulační přesností a i její formální stránka je na rozdíl od po ní následujících částí dotažena téměř k dokonalosti. Určitým ochuzením je ale nezařazení samostatné kapitoly věnující se metodice tak, jak je to obvyklé u většiny diplomových prací.

Jako problematické se jeví zařazení posledního oddílu práce *Možnosti aplikace konceptu regionální identity*, který je z důvodu rozsahu diplomové práce svou délkou (pouze 6 stran) s ostatními kapitolami nesouměřitelný. Stejně jako autor si uvědomuje nutnost zkoumat praktické využití dosud spíše z abstraktního úhlu pohledu studovaného konceptu regionální identity, ale vzhledem ke složitosti této problematiky by její zpracování vydalo na samostatnou diplomovou práci. Lepším řešením by zřejmě bylo zařadit danou kapitolu ve zhuštěné podobě do teoretického úvodu a v empirické části se věnovat jen konkrétním projevům (vy-)užití regionální identity v modelovém území.

Empirická část je rozčleněna v návaznosti na dělení užívané Vencálkem v Protisměrech územní identity (1998) na oddíl věnující se zkoumání racionálních (objektivních) a iracionálních (subjektivních) složek modelového území – tedy na *Geografickou charakteristiku a historický vývoj území* a na samostatné *Terénní šetření*. Geografická charakteristika by měla být logicky orientována na hodnocení racionálních předpokladů pro formování regionální identity obyvatel a identity regionu a to se jí zejména v její fyzickogeografické části daří, v socioekonomické ale nabývá podoby „klasické“ geografické analýzy. U terénního šetření bych chtěla vyzdvihnout velikost zkoumaného souboru (400 respondentů, tj. 1,6 % populace ORP), pocházejících z mnoha obcí regionu), na druhou stranu však chybí tabulka či mapa znázorňující jejich rozložení v rámci území a podrobnější popis distribuce dotazníků. Pokud jde o samotné vyhodnocení, oceňuji, že se nejedná o jednoduchý popis výsledků uspořádaných do tabulek; autor se vždy snaží o jejich interpretaci/vysvětlení. To je ale někdy na úkor přehlednosti a zařazení několika tabulek navíc by práci jen prospělo. Naopak z hlediska rozčlenění celé této kapitoly lze konstatovat, že je logicky členěna – autor postupuje od zhodnocení subjektivního prostorového vymezení regionu, reflexi polohy, k obyvateli pocítovaným symbolům území až po jejich vnímání

jedinečnosti regionu tedy k zakotvení této prostorové struktury v jejich myslích v duchu Paasiho teorie institucionalizace regionů (1986).

Na závěr posudku je třeba zopakovat, že na předložené práci oceňuji nejen výběr tématu, ale především její logické a přehledné teoretické zarámování; pozitivně hodnotím i empirickou část studie. Práci tedy tímto **doporučuji k obhajobě**.

V Praze, 22. května 2007

Mgr. Kateřina Štětinová

